

مدل شاخص ترکیبی ایمنی راه‌های دوخطه برون‌شهری تحت

تأثیر وضعیت کاربری‌های اطراف راه

محمد رضا بختیاری، کارشناس ارشد راه‌وتراپری، دانشگاه بین‌المللی امام خمینی (ره).

حمیدرضا بهنود (مسئول مکاتبات)، استادیار، گروه برنامه‌ریزی حمل‌ونقل، دانشگاه بین‌المللی امام خمینی (ره).

بابک میربهاء، استادیار، گروه برنامه‌ریزی حمل‌ونقل، دانشگاه بین‌المللی امام خمینی (ره).

Email: behnood@eng.ikiu.ac.ir

پذیرش: ۱۳۹۸/۰۲/۰۸

دریافت: ۱۳۹۷/۰۳/۲۰

چکیده

اکثر بررسی‌ها و مدل‌های پیش‌بینی ایمنی در راه‌های دوخطه برون‌شهری در رابطه با مشخصات هندسی جاده ارائه شده است. در این مطالعه نقش کاربری‌ها در ریسک تصادفات و سطح ایمنی راه بررسی می‌شود. به‌ویژه در راه‌های دوخطه برون‌شهری کشور با توجه به وجود کاربری‌های ناهمگون و بدون برنامه، می‌تواند تأثیر قابل‌توجهی در رخداد تصادفات داشته باشد. در این مطالعه با استفاده از تکنیک تحلیل پوششی داده‌ها، ۷۴ کیلومتر از محور دوخطه برون‌شهری کرج-چالوس مورد بررسی قرار گرفته است. در هریک از این قطعات وضعیت کاربری‌ها در قالب سه معیار چگالی کاربری‌ها، چگالی دسترسی‌ها و وضعیت خطرات ناشی از کاربری‌ها، با استفاده از نقشه‌ها و برداشت‌های میدانی به‌دست آمده و به‌عنوان ورودی‌های تکنیک تحلیل پوششی داده‌ها در نظر گرفته شده است. ستانده‌های مدل DEA فراوانی تصادفات مورد انتظار هستند که از ترکیب فراوانی تصادفات پیش‌بینی شده و فراوانی تصادفات مشاهده شده با استفاده از روش بیزین تجربی تخمین زده شده است. در این مطالعه کارآیی ایمنی قطعات مشخص شده و قطعاتی که دارای بالاترین کارآیی هستند به‌عنوان الگو برای هدف‌گذاری قطعات دیگر معرفی شده‌اند. همچنین قطعاتی که دارای کمترین کارآیی هستند به‌عنوان قطعات بحرانی در اولویت اقدامات اصلاحی ایمنی قرار گرفته‌اند. بر این اساس قطعات ۵۱، ۵۴ و ۷۰ دارای بیشترین کارآیی (بیشترین شاخص ایمنی تحت تأثیر کاربری‌ها) نسبت به قطعات دیگر و قطعات ۸، ۱۶، ۴۰ و ۴۱ دارای کمترین کارآیی هستند. در این مطالعه نتایج تکنیک تحلیل پوششی داده‌ها نشان داد که معیار خطرات کناره ناشی از کاربری‌ها تأثیر بیشتری نسبت به چگالی دسترسی‌ها و چگالی کاربری‌ها در کاهش سطح ایمنی راه‌های دوخطه برون‌شهری دارند. مقدار تأثیرگذاری برای معیار خطرات کناره ناشی از کاربری برابر ۰،۷۵، معیار چگالی دسترسی برابر ۰،۱۵ و برای معیار چگالی کاربری برابر ۰،۱ است. همچنین در نهایت برای هر یک از معیارهای وضعیت کاربری قطعات مقادیر هدفی تعیین گردید که این مقادیر هدف در وضعیت بهتری نسبت به وضع موجود اند.

واژه‌های کلیدی: فراوانی تصادفات مورد انتظار، راه‌های دوخطه برون‌شهری، کاربری‌های کناره راه، تحلیل

پوششی داده‌ها.

۱. مقدمه

تشخیص وضعیت ایمنی در راه‌های دوخطه برون‌شهری تحت تأثیر وضعیت کاربری‌ها، علاوه بر درک نقش کاربری‌ها در تصادفات، می‌توان راه‌کاری برای کاهش تصادفات و تلفات جاده‌ای در راه‌های دوخطه ارائه داد. به طور کلی اهداف این مطالعه عبارت‌اند از:

- ارائه یک شاخص ترکیبی که گویای ایمنی راه در قطعات مجاور کاربری‌ها باشد به طوری که این شاخص کمیت فراوانی تصادف و وضعیت محیطی راه را در یک عدد برای هر قطعه نشان دهد.

- شناسایی عوامل اصلی تأثیرگذار کاربری‌ها و سهم هر یک،

- ارائه نحوه شناسایی قطعات با بالاترین کارایی و بهره‌وری ایمنی و تعیین تغییرات موردنیاز در سایر قطعات راه‌های دوخطه برون‌شهری؛

- ارائه نتایج کاربردی در جهت ایمن‌سازی راه‌های دوخطه برون‌شهری تحت تأثیر وضعیت کاربری‌ها. سوالات این تحقیق نیز عبارت‌اند از:

- کاربری‌های کناره راه چه تأثیری بر ایمنی راه‌های دوخطه برون‌شهری می‌گذارند؟

- میزان تأثیر هر یک از عوامل تأثیرگذار کاربری‌ها بر بر ایمنی راه‌های دوخطه برون‌شهری چه قدر است؟

- اولویت‌بندی اقدامات ایمن‌سازی راه‌های دوخطه برون‌شهری تحت تأثیر کاربری‌های چگونه است؟

در این تحقیق با بررسی راه دوخطه برون‌شهری کرج-چالوس به‌عنوان مطالعه موردی و با هدف تعیین کارایی ایمنی قطعات مختلف راه تحت تأثیر وضعیت کاربری‌ها سنجیده می‌شود. این کارایی می‌تواند به‌عنوان معیاری برای بررسی وضع کنونی، الگو گذاری و تعیین اهداف آینده برای وضعیت کاربری‌ها کناره راه قرار گیرد. همچنین با استفاده از

روزانه در حدود ۳۵۰۰ نفر در اثر تصادفات جاده‌ای در سرتاسر جهان جان خود را از دست می‌دهند. این رقم فاجعه‌بار در سال به حدود ۱ میلیون و ۳۰۰ هزار نفر می‌رسد که روند افزایشی دارد و تصادفات جاده‌ای هشتمین عامل مرگ‌ومیر در جهان است. همچنین کشور ایران جایگاه هفتم را در تلفات جاده‌ای جهان در اختیار دارد که می‌توان این رقم را به‌عنوان بحرانی ملی به حساب آورد. نکته تکان‌دهنده‌تر این است که تصادفات جاده‌ای عمده‌ترین عامل مرگ نوجوانان و جوانان بین ۱۵ تا ۲۹ سال است [World Health Organization, 2015].

در کشور ایران تلفات جاده‌ای زیادی در راه‌های دوخطه برون‌شهری رخ می‌دهد و از طرفی بسیاری از مشکلات ایمنی جاده‌ای در این جاده‌ها وجود دارد. طبق آمار پزشکی قانونی چیزی حدود دو سوم تلفات جاده‌ای در ایران در راه‌های برون‌شهری رخ می‌دهد که این موضوع به‌صراحت نیاز مبرم به یک راه‌حل برای کاهش تعداد و شدت تصادفات و افزایش ارتقای ایمنی در این راه‌ها را نشان می‌دهد [Legal Medicine Organization, 2010].

اکثر بررسی‌ها و مدل‌های ایمنی در این راه‌ها در رابطه با مشخصات هندسی جاده ارائه‌شده است و یکی از پارامترهای مهمی که کمتر به آن توجه شده است، نقش کاربری‌ها در ریسک تصادفات و سطح ایمنی جاده است که به‌ویژه در راه‌های دوخطه کشور با توجه به متناسب نبودن خیلی از کاربری‌ها و کم بودن فاصله بین سواره‌رو و کاربری‌ها به دلیل کوهستانی بودن جاده، می‌تواند تأثیر قابل‌توجهی در رخداد تصادفات داشته باشد.

با توجه به موارد گفته‌شده و اهمیت ایمنی در راه‌های دوخطه برون‌شهری می‌توان با ایجاد مدلی برای بررسی و

روسازی هم بودند که تأثیر کمتری داشتند [Cafiso et al. 2007]

آگاه و همکاران در سال ۲۰۱۱ بر روی مدل‌های پیش‌بینی راه‌های دوخطه در غنا مطالعات انجام دادند. هدف اصلی این پژوهش توسعه‌ی یک مدل برای تصادفات در راه دوخطه‌ی موجود در غنا بود که این مطالعه برای تمامی جراحات‌های ناشی از تصادف انجام شده است. اطلاعات جمع‌آوری‌شده در این ۳ سال شامل اطلاعات تصادف، اطلاعات جریان ترافیک، اطلاعات سرعت و وسایل نقلیه، ویژگی‌های جاده و هندسه جاده بودند. در نهایت با استفاده از این مدل نتیجه‌گیری شده است که جریان ترافیک، طول قطعه، چگالی گره‌ها، نوع عوارض زمین و حضور دهکده یا روستا در مسیر راه مؤثرتر از موارد دیگر هستند. در نهایت پیشنهاد شده است که باید برای ایمنی بیشتر جاده برای روستاها از راه‌های موازی بدون دسترسی استفاده شده و همچنین تعداد دسترسی‌ها و گره‌ها را محدود کنند [Ackaah & Salifu, 2011].

در سال ۲۰۱۵ سانگ و همکاران مطالعاتی را با عنوان تحلیل ریسک تصادفات ترافیکی بر اساس عوامل کاربری کناره راه با استفاده از مدل خطی تعمیم‌یافته و صفر ملتهب، انجام دادند. در این مطالعه تأثیر عوامل کاربری‌های راه در مش‌بندی‌های یک کیلومتر در یک کیلومتر در شهر توکیو تحلیل شد. مدل‌های رگرسیون پواسون، رگرسیون دو جمله‌ای منفی، رگرسیون پواسون صفر ملتهب و رگرسیون دو جمله‌ای منفی صفر ملتهب استفاده شده است. در این مطالعه داده‌های تصادفات و کاربری‌های شهر توکیو در سال ۲۰۱۳ به کار برده شده است. در این سال فراوانی تصادفات حدود ۴۰ هزار تصادف بود. همچنین تعداد تصادفات در روزهای کاری و غیر کاری به طور مجزا تعیین شده و تأثیر کاربری‌ها بر روی آن‌ها مشخص شد. همچنین در این مطالعات تحلیل بر اساس مش‌بندی‌های

این کارایی می‌توان برای انجام اقدامات ایمنی اولویت‌بندی کرد و قطعاتی از راه که دارای کمترین کارایی ایمنی هستند در اولویت قرار داد.

۲. پیشینه تحقیق

بسیاری از محققین پژوهش‌هایی به منظور تعیین دلایل تصادفات ترافیکی و بهبود ایمنی در راه‌های دوخطه برون‌شهری انجام داده‌اند. در این بند به مطالعاتی در زمینه ایمنی در راه‌های دوخطه برون‌شهری، کاربری‌های کناره راه و مدل تحلیل پوششی داده‌ها پرداخته شده است. وگت و همکاران در سال ۱۹۹۸ به بررسی بیش از ۱۳۰۰ قطعه از راه‌های دوخطه در ایالت‌های واشنگتن و مینسوتا پرداختند. در این مطالعه، داده‌های تصادف یک دوره چهارساله را مورد تجزیه و تحلیل قرار داده و متغیرهای ترافیکی و هندسی متنوعی را مورد بررسی قرار دادند. عرض راه و شانه، خطرات کاربری‌های کناره راه، علائم افقی و عمودی راه، سرعت مجاز، حجم ترافیک و درصد وسایل نقلیه سنگین متغیرهای مستقلی بودند که با استفاده از مدل‌های دو جمله‌ای منفی و مدل پواسون با تعداد تصادفات مرتبط شدند. نتایج نشان داد که متغیرهای کاربری‌های کناره راه و عرض راه و شانه رابطه معنی‌داری با تعداد تصادفات داشتند [Vogt & Bared, 1998].

کافیسو و همکاران در مطالعه جامعی که در سال ۲۰۱۱ انجام شده است به بررسی تصادفات ۵ ساله راه دوخطه برون‌شهری به طول ۱۶۸ کیلومتر در ایتالیا پرداختند. در این مطالعه از مدل دو جمله‌ای منفی استفاده شد. در این مطالعه تمامی راه‌های مورد مطالعه به بخش‌ها و قطعه‌های مساوی تقسیم‌بندی شدند. طبق نتایج این مطالعات بیشترین اهمیت را در تصادف جاده‌ای در راه‌های دوخطه دوطرفه قوس‌ها (طول و شعاع آن‌ها)، طول تانژانت، مقطع (عرض خط، شانه و نوع آن‌ها)، تراکم دسترسی‌ها و خطرات کنار جاده‌ای داشتند. عوامل دیگری چون مسافت دید، شیب و شرایط

سیاست‌های ایمنی راه و به دنباله آن تغییر کارآیی بررسی شده است.

در این مطالعه هر کشور به عنوان یک واحد در تحلیل پوششی داده‌ها قرار گرفته‌اند. در این مدل ورودی‌ها و خروجی‌ها به شرح زیر بودند.

- ورودی‌ها: شامل سه معیار رویارویی با ریسک؛ تعداد ساکنان، تعداد وسایل نقلیه و مسافر- کیلومتر طی شده بودند.

- خروجی‌ها: شامل تعداد تلفات جاده‌ای بودند.

مدل تحلیل پوششی داده‌ها هدف کمینه کردن نسبت این خروجی‌ها به ورودی‌ها را دارد.

بر اساس این مطالعات روند افزایش در سطح ایمنی کشورهای اروپایی وجود دارد و می‌توان با تغییر در تکنولوژی‌های ایمنی سطح ایمنی را افزایش داد.

در سال ۲۰۱۱ شن و همکاران در ادامه مطالعات قبلی خود، مطالعاتی با عنوان ارزیابی ایمنی راه و هدف‌گذاری با استفاده از تحلیل پوششی داده‌ها انجام دادند. در این مطالعات با استفاده از تحلیل پوششی داده‌ها علاوه بر ارزیابی ایمنی ۲۶ کشور اروپا، اهدافی برای ارتقای کارآیی ایمنی هر یک از کشورها تعیین شده است. در این مطالعات ورودی مدل تحلیل پوششی داده‌ها سه معیار جمعیت، تعداد وسایل نقلیه و نفر کیلومتر طی شده و خروجی آن نرخ تلفات جاده‌ای بود و هر کشور به عنوان یک واحد در نظر گرفته شد. پس از به دست آمدن کارآیی هر یک از واحدها، کشورهایی که دارای بیشترین کارآیی بودند به عنوان بنچ مارک برای سایر کشورها منظور گردیدند و اهدافی برای سه معیار ورودی با توجه به بنچ مارک‌ها تعیین شد [Shen et al. 2012].

بهنود و همکاران [Behnood et al. 2013] مقاله‌ای با عنوان تحلیل عملکرد، الگو‌گذاری و تعیین اهداف ایمنی راه با استفاده از تحلیل پوششی داده‌ها منتشر کردند. در این تحقیق اطلاعاتی از گذشته در زمینه اقدامات و شاخص‌های

یک کیلومتر در یک کیلومتر انجام گرفت. نتایج این مطالعه نشان داد که کاربری‌ها بر تعداد تصادفات تأثیرگذار هستند. همچنین کاربری‌های طبقه تجاری بیشترین تأثیر و کاربری‌های با حجم مسکونی کم، کمترین تأثیر بر تعداد تصادفات راه را دارند. به عبارتی تصادفات اکثراً در پیرامون مغازه‌ها، بیمارستان‌ها، تسهیلات ورزشی و همچنین در روزهای کاری اتفاق می‌افتد. در روزهای تعطیل تصادفات بیشتر در پیرامون مغازه‌ها و تسهیلات ورزشی رخ می‌دهد [Lord, 2005; Songpatanasilp et al. 2015; and Ismail&Zamani, 2015]

در سال ۲۰۱۶ مقاله‌ای با عنوان برنامهریزی کاربری‌های راه به منظور ارتقای ایمنی راه ارائه شد. در این مطالعه به منظور ارتقای ایمنی راه‌های شهر کوپک کانادا اقدامات مؤثر در رابطه با برنامهریزی کاربری‌ها ارائه شده است. از جمله اقداماتی که در این مطالعه معرفی شده است می‌توان به موارد زیر اشاره کرد [BERTHOD, 2016]:

- تعریف کلی سیاست‌های کاربری‌ها و انواع کاربری‌هایی که می‌توانند مجوز داشته باشند؛
- تحدید حدود محدوده شهری؛
- بومی سازی نواحی تولیدکننده اصلی سفر و بار شد زیاد (نزدیک ساختن کاربری‌ها و کاربران)؛
- چگالی اشغال زمین.

مطالعات زیادی در زمینه به کارگیری تکنیک تحلیل پوششی داده‌ها در حوزه ایمنی راه انجام شده است. شن و همکاران [Shen et al. 2010a] مطالعه‌ای با عنوان ارائه یک شاخص بهره‌وری عملکرد ایمنی جاده بر اساس مدل تحلیل پوششی داده‌ها انجام دادند.

در این مطالعه یک شاخص عملکرد ایمنی ویژه در ۲۶ کشور اروپایی در سال‌های ۲۰۰۰ تا ۲۰۰۷ معرفی گردید. نتایج نشان داد که روند قابل توجهی در ارتقای ایمنی در بسیاری از کشورها وجود دارد. در این مطالعه تغییرات تکنولوژی و

مراتبی اطلاعات ایمنی راه ارائه کرده‌اند. درنهایت در سال ۲۰۱۲ با تمرکز بر تعیین اهداف ایمنی راه، روش تحلیل پوششی داده‌ها و رویکردهای توسعه یافته آن برای بررسی ریسک ایمنی راه و تعیین اهداف در این زمینه به کار گرفته شده که در آن خطر تلفات جاده‌ای بر مبنای سطح رویارویی با ریسک به عنوان شاخص موردسنجش در تکنیک تحلیل پوششی داده‌ها معرفی شده است [Shen et al. 2012].

مطالعات زیادی تا به الان در راستای ارتقای ترافیک جاده‌ای در رابطه با روش‌های پیش‌بینی تصادفات، روش‌های شناسایی نقاط حادثه‌خیز، شناسایی عوامل تأثیر گذار در رخداد تصادفات و... انجام شده است. با توجه به مطالعات انجام شده می‌توان نتیجه گرفت که یکی از مباحثی که کمتر به آن پرداخته شده است تأثیر وضعیت کاربری‌ها در ایمنی راه‌های دوخطه برون‌شهری به ویژه تأثیر پارامترهای مختلف کاربری‌ها است و مطالعه و پژوهش در رابطه با این موضوع می‌تواند این خلأ موجود در دانش ایمنی ترافیک جاده‌ای را پوشش دهد. همچنین از این مطالعات می‌توان نتیجه گرفت تکنیک تحلیل پوششی داده‌ها به خوبی می‌تواند واحدهای یک‌المان را در کنار هم مقایسه کرده و کارایی هر یک را بسنجد. سپس اهدافی را برای هر یک از واحدها برای رسیدن به بیشترین کارایی تعیین کند.

۳. روش تحقیق

در این تحقیق محور دوخطه برون‌شهری کرج-چالوس مورد مطالعه قرار گرفته است. ۷۴ کیلومتر از این جاده به صورت قطعات یک کیلومتری موردبررسی قرار گرفته که در شکل محور مورد مطالعه به صورت شماتیک بر روی نقشه مشخص شده است. ابتدای این محور ورودی بیلقان و انتهای این محور ورودی تونل کندوان است.

عملکرد قبلی سازمان‌های مختلف ایران در جهت کاهش سوانح و تلفات ترافیکی مورد استفاده قرار گرفته است. این سیستم باهدف تعیین کارایی اقدامات انجام شده در هر سال بین استان‌های مختلف کشور ایران و تعیین اهداف آینده طراحی شده است. تعیین کارایی‌های نسبی بین استان‌های مختلف با استفاده از روش تحلیل پوششی داده‌ها انجام شده است. اطلاعات برای تحلیل و کاربرد در برنامه‌ریزی ایمنی راه بر اساس روش ارائه شده در این تحقیق، شامل مجموعه‌هایی از شاخص‌های عملکردی است که عمدتاً توسط کمیسیون ایمنی راه‌های کشور تنظیم شده است. در نتایج تحقیق مقدار شاخص ناکارایی، شامل نسبت مجموع وزن‌دار نرخ تلفات، به مجموع وزن‌دار شاخص‌های عملکرد ایمنی راه برای ۶۰ واحد تصمیم‌دربرگیرنده ۳۰ استان ایران در دو سال ۱۳۸۷ و ۱۳۸۸ هجری شمسی محاسبه شده است. بر اساس این شاخص ناکارایی به دست آمده، الگو گذاری و تعیین واحدهای موفق در تأمین ایمنی راه انجام شده و اهداف سایر استان‌ها بر اساس فعالیت‌های انجام شده در این استان‌های موفق شناسایی می‌شود. در انتهای این مقاله مباحث قابل‌بحث پیرامون تحلیل‌های انجام شده ارائه گردیده است که شامل تحلیل واحدهای کارا و مقایسه ناکارایی بین دو سال می‌شود.

هرمانس و همکاران [Hermans et al. 2008] طرح کامل و شفاف از کاربرد تحلیل پوششی داده‌ها را در برنامه‌ریزی ایمنی راه ارائه کردند که هدفش برداشتن گامی در این راستا با ارائه یک مدل محاسباتی پیشنهادی بر اساس روش تحلیل پوششی داده‌ها بود. بر اساس خروجی این مدل، جوانب مفید و ناکارآمد ایمنی راه برای هر یک از ۲۱ کشور اروپایی مورد مطالعه شناسایی می‌شود.

شن و همکاران [Shen et al. 2010b] شکل جامع‌تری از این تحلیل را با عنوان مدل تعمیم یافته چندلایه‌ای تحلیل پوششی داده‌ها به منظور ارزیابی ساختار سلسله

شکل ۱. نمایش محور مورد مطالعه به صورت شماتیک بر روی نقشه

اولویت بندی قطعات برای انجام اقدام است. با استفاده از تکنیک تحلیل پوششی داده‌ها می‌توان قطعات یک راه را در کنار هم قرار داد و ایمنی هر قطعه را تحت تأثیر معیارهای وضعیت کاربری با دیگر قطعات مقایسه و مقادیر شاخص ایمنی قطعات را در قالب کارایی آن قطعه مشخص کرد. به عبارتی با استفاده از این تکنیک می‌توان قطعات را به ترتیب سطوح شاخص ایمنی تحت تأثیر وضعیت کاربری‌ها چینش کرد و قطعاتی را که دارای کمترین کارایی هستند در اولویت اقدامات اصلاحی ایمنی قرار داد و از قطعات با بالاترین کارایی به عنوان الگوی قطعات دیگر استفاده کرد.

واحدهای بررسی شونده در این تکنیک می‌بایست دارای ابعاد یکسان باشند؛ به همین دلیل و با توجه به اینکه داده‌های ورودی و خروجی این مدل به صورت نرمالایز شده وارد مدل می‌شوند، محور مورد مطالعه به قطعات یک کیلومتری تقسیم بندی شده‌اند. در این قطعات وضعیت کاربری‌ها در قالب سه معیار چگالی کاربری‌ها، چگالی دسترسی‌ها و وضعیت خطرات ناشی از کاربری‌ها، مورد بررسی قرار گرفته است. لازم به ذکر است در معیار

داده‌های تصادفات در این محور در سال‌های ۹۲، ۹۳ و ۹۴ به تفکیک فوتی و جرحی با همکاری پلیس راهور کشور و سازمان راهداری و حمل و نقل جاده‌ای استان البرز اخذ گردید. در این داده‌ها زمان، شدت، موقعیت و نوع تصادفات مشخص شده است. در این مطالعه از تصادفات منجر به فوت و جرحی شدید استفاده شده است. مشخصات کاربری‌های راه با استفاده از برداشت‌ها و بازدیدهای میدانی استخراج گردیده است. میانگین حجم ترافیک روزانه در سال نیز با استفاده از آمار دستگاه‌های تردد شمار، محاسبه شده است.

در این تحقیق از تکنیک تحلیل پوششی داده‌ها به عنوان ابزاری برای استخراج نتایج نهایی استفاده شده است. با توجه به بررسی مطالعات پیشین تکنیک تحلیل پوششی داده‌ها به خوبی می‌تواند واحدهای یک المان را در کنار هم مقایسه کرده و کارایی هر یک را بسنجد. سپس اهدافی را برای هر یک از واحدها برای رسیدن به بیشترین کارایی تعیین کند. به همین دلیل از تکنیک تحلیل پوششی داده‌ها در این مطالعه استفاده شده است. موضوعی که در انجام اقدامات ایمنی مهم است، اولویت بندی در انجام نوع اقدام و

دسترس‌ها از نسبت تعداد دسترسی‌های فرعی به طول هر قطعه به دست می‌آید. به عنوان مثال چگالی دسترسی قطعه‌ای یک کیلومتری که دارای دو راه دسترسی است، برابر با ۲ می‌باشد.

وضعیت خطرات کناره راه ناشی از جانمایی، مشخصات و عملکرد نامتناسب کاربری است. به عبارتی هر خطری که از وجود کاربری نشأت گرفته باشد در این معیار لحاظ می‌شود؛ به عنوان مثال عدم فاصله مجاز بین سواره‌رو و کاربری (شامل ساختمان، دسترسی‌ها، تابلوهای تبلیغاتی، و سایل و تجهیزات، تأسیسات و سایر متعلقات مربوط به کاربری). امتیاز خطرات ناشی از کاربری‌ها از طریق رابطه (۳) به دست آمده است. این رابطه با الهام از روش‌های ارزیابی ریسک از جمله روش ویلیام فاین و روش فاما به دست آمده است. امتیاز خطرات در این رابطه از ضرب احتمال وقوع و شدت حادثه محتمل ناشی از کاربری‌ها محاسبه شده است. امتیاز شدت و احتمال وقوع حادثه از ۱ تا ۴ و امتیاز خطرات ناشی از کاربری بین ۱ تا ۱۶ است. طبقه‌بندی مقادیر احتمال وقوع و مقادیر شدت و نحوه امتیاز دهی به خطرات ناشی از کاربری‌ها در جداول زیر ارائه شده است.

جدول ۱. طبقه‌بندی مقادیر شدت وقوع خطرات ناشی از کاربری‌های کناره راه

شدت حادثه محتمل	عدد	تبعات محتمل
خفیف	۱	خسارت مالی و احتمال جراحت جزئی به کاربران راه
جزئی	۲	جراحت اندک و جزئی
شدید	۳	جراحت شدید توأم با احتمال مرگ
خیلی شدید	۴	احتمال مرگ چندین نفر

هر چه این امتیاز بیشتر باشد خطرات ناشی از کاربری بیشتر خواهد بود.

چگالی کاربری‌ها، کاربری‌های تجاری، خدماتی و مسکونی به دلیل جذب و تولید کننده بودن این مراکز در نظر گرفته شده است. شاخص ایمنی در این مطالعه، با استفاده از رابطه (۱) تعریف شده است. هر چه این شاخص بیشتر باشد، قطعه دارای ایمنی بیشتری تحت تأثیر کاربری‌ها خواهد بود. این شاخص با توجه به تکنیک تحلیل پوششی داده‌ها ارائه شده است. در این تکنیک ورودی‌های مدل (در اینجا وضعیت کاربری‌ها هستند) در مخرج و خروجی‌های مدل (در اینجا معکوس فراوانی تصادفات مورد انتظار به عنوان امتیاز ایمنی قطعه) در صورت قرار می‌گیرد. با استفاده از این شاخص تصادفات مورد انتظار به عنوان خروجی به معیارهای وضعیت کاربری معطوف می‌شود. لازم به ذکر است تأثیر تمامی ویژگی‌ها و مشخصات فیزیکی و هندسی قطعه در فراوانی تصادفات مورد انتظار گنجانده شده است.

$$SI = \frac{1 / N_{expected}}{D + A + H} \quad (1)$$

در رابطه فوق $N_{expected}$ فراوانی تصادفات مورد انتظار، D چگالی کاربری‌های کناره راه، A چگالی دسترسی‌های کناره راه و H وضعیت خطرات ناشی از کاربری‌های کناره راه است. در این رابطه معیارهای وضعیت کاربری با استفاده از بازدهی‌ها و برداشت‌های میدانی و نقشه‌های موجود اندازه‌گیری شده‌اند. معیار چگالی کاربری با استفاده از رابطه (۲) به دست می‌آید. طول کاربری‌ها با استفاده از نقشه‌های موجود استخراج شده است.

$$SI = \frac{\text{طول کاربری در جهت برگشت} + \text{طول کاربری در جهت رفت}}{2 \times \text{طول قطعه}} \quad (2)$$

چگالی کاربری

همچنین راه‌های فرعی با استفاده از بازدهی‌ها و برداشت‌های میدانی و نقشه‌های موجود مشخص شده است و چگالی

فرعی، قوس‌های افقی و قائم، روشنایی و شیب) هستند. تابع عملکرد ایمنی به صورت زیر تعریف می‌شود:

$$N_{spfrs} = AADT \times L \times 365 \times 10^{-6} \times e^{(-0.312)} \quad (5)$$

جدول ۳. طبقه‌بندی مقادیر امتیاز معیار خطرات ناشی از کاربری‌های کناره راه بر اساس شدت و احتمال وقوع

احتمال	خیلی محدود (به‌ندرت)	محدود (گهگاه)	متوسط (محمّل)	زیاد (مکرر)
شدت	خیلی محدود (به‌ندرت)	محدود (گهگاه)	متوسط (محمّل)	زیاد (مکرر)
خفیف	ریسک کم (۱)	ریسک کم (۲)	ریسک متوسط (۳)	ریسک زیاد (۴)
جزئی	ریسک کم (۲)	ریسک متوسط (۴)	ریسک متوسط (۶)	ریسک زیاد (۸)
شدید	ریسک متوسط (۳)	ریسک متوسط (۶)	ریسک زیاد (۹)	ریسک خیلی زیاد (۱۲)
خیلی شدید	ریسک متوسط (۴)	ریسک زیاد (۸)	ریسک خیلی زیاد (۱۲)	ریسک خیلی زیاد (۱۶)

در این رابطه N_{spfrs} فراوانی تصادفات به دست آمده از تابع عملکرد ایمنی، AAD میانگین حجم ترافیک روزانه در سال و L طول قطعه است. با توجه به اینکه محور کرج-چالوس یک راه کلاس یک و مواصلاتی است، میانگین حجم ترافیک روزانه در سال تقریباً در تمامی قطعات برابر در نظر گرفته شده است.

فراوانی تصادفات مشاهده شده از آمار تصادفات این محور در سال‌های ۹۲، ۹۳ و ۹۴ استخراج شده است. در پایان از روابط زیر به منظور تعیین فراوانی تصادفات مورد انتظار استفاده شده است.

شدت \times احتمال = امتیاز خطرات ناشی از کاربری (۳)

از طرف دیگر از معکوس فراوانی تصادفات فراوانی مورد انتظار در صورت کسر شاخص ایمنی استفاده شده است. هرچه فراوانی تصادفات مورد انتظار بیشتر باشد صورت کسر کمتر و شاخص ایمنی به تبع آن کمتر می‌شود.

جدول ۲. طبقه‌بندی مقادیر احتمال وقوع خطرات ناشی از کاربری‌های کناره راه

احتمال وقوع حادثه	عدد	احتمال وقوع با در نظر	پیش‌بینی تکرار
خیلی محدود (به‌ندرت)	۱	کمتر از ۱۰ درصد	یک‌بار در بیش از ۵ سال
محدود (گهگاه)	۲	بین ۱۰ تا ۴۰ درصد	یک‌بار در طول ۵ سال
متوسط (محمّل)	۳	بین ۴۰ تا ۷۵ درصد	بیش از یک‌بار در سال و کمتر از یک‌بار در هفته
زیاد (مکرر)	۴	بیشتر از ۷۵ درصد	یک‌بار یا بیشتر در طی هفته جاری

تصادفات مورد انتظار از ترکیب فراوانی تصادفات پیش‌بینی شده و فراوانی تصادفات مشاهده شده با به‌کارگیری روش بی‌زین تجربی تخمین زده شده است. فراوانی تصادفات پیش‌بینی شده از رابطه زیر به دست می‌آید:

$$N_{predicted\ rs} = N_{spfrs} \times C_r \times (CMF_{1r} \times CMF_{2r} \times \dots \times CMF_{12r}) \quad (4)$$

در این رابطه $N_{predicted\ rs}$ فراوانی تصادفات پیش‌بینی شده برای هر قطعه، N_{spfrs} فراوانی تصادفات به دست آمده از تابع عملکرد ایمنی، C_r ضریب کالیبراسیون و CMF ‌ها ضرایب اصلاحی تصادف (ضرایب اصلاحی عرض خط، عرض و نوع شانه، خطرات کناره راه، چگالی دسترسی

تحقیق ورودی‌ها و خروجی‌ها به صورت زیر تعریف می‌شوند که در تکنیک تحلیل پوششی داده‌ها به صورت نرمالایز شده به کار برده شده‌اند.

ورودی‌ها: سه معیار چگالی کاربری‌ها، چگالی دسترسی‌ها و خطرات کناره ناشی از کاربری‌ها.

خروجی‌ها: معکوس فراوانی تصادفات مورد انتظار به عنوان امتیاز ایمنی.

همان‌طور مشخص است هر یک از این داده‌ها (ورودی‌ها و خروجی‌ها) دارای مقیاس انحصاری خودش هستند. این داده‌ها به منظور افزایش قابلیت اطمینان مدل و تبدیل تمامی داده‌ها به برداری واحد و یکسان کردن مقیاس تمامی معیارها، نرمالایز شده است. نرمال‌سازی روشی است که داده‌ها را در زمانی که در یک دامنه نیستند را در دامنه مشابه قرار می‌دهد. این کار باعث می‌شود که اثر مقیاس واقعی کمینه شود و همگی داده‌ها در یک دامنه قرار گیرند. در این مطالعه هر یک از داده‌ها مطابق رابطه زیر به بزرگ‌ترین مقدار متناظرشان تقسیم شده‌اند تا نرمال‌سازی شوند.

$$(10) \quad \text{حداکثر مقدار متناظر داده} = \frac{\text{داده}}{\text{مقدار نرمالایز شده}}$$

خروجی‌های این تکنیک از مدل‌های ارائه شده در روش‌های تحلیل پوششی داده‌ها به دست می‌آید. اولین مدل توسعه یافته در روش تحلیل پوششی داده‌ها توسط چارنز، کوپر و رودز در سال ۱۹۷۸ ارائه و بر این اساس با نام مدل CCR شناخته شده است [Charnes et al. 1979].

مدل CCR از نسبت مجموع وزن‌دار ورودی‌ها به عنوان مقیاسی برای اندازه کارایی استفاده می‌کند، اگر هر واحد تصمیم‌گیری DMU، دارای m ورودی برای تولید s خروجی باشد، آنگاه شکل کسری مدل کلاسیک تحلیل پوششی داده‌ها که کارایی واحد تحت بررسی j را ارزیابی می‌کند به صورت رابطه زیر خواهد بود.

$$N_{\text{expected}} = w \times N_{\text{predicted}} + (1 - w) \times N_{\text{observed}} \quad (6)$$

$$w = \frac{1}{1 + k \left(\sum_{\text{years}}^{allstudy} N_{\text{predicted}} \right)} \quad (7)$$

$$k = \frac{0.236}{L} \quad (8)$$

در این روابط N_{expected} فراوانی تصادفات مورد انتظار، $N_{\text{predicted}}$ فراوانی تصادفات پیش‌بینی شده، N_{observed} فراوانی تصادفات مشاهده شده، w ضریب وزنی به تخمین فراوانی تصادفات پیش‌بینی شده، k ضریب بیش پراکندگی و L طول قطعه است.

استفاده از فراوانی تصادفات مورد انتظار قابلیت اطمینان این تکنیک و بررسی ایمنی را بسیار افزایش خواهد داد. از متدولوژی فصل ۱۰ راهنمای HSM برای تعیین فراوانی تصادفات مورد انتظار در هر قطعه استفاده شده است [AASHTO, 2002; and National Research Council, 2010].

در نهایت از مدل توسعه یافته تکنیک تحلیل پوششی داده‌ها به منظور بررسی شاخص ایمنی در قطعات استفاده شده است. تکنیک تحلیل پوششی داده‌ها کارایی ایمنی قطعات را بین صفر تا یک نتیجه می‌دهد که هر چه به یک نزدیک‌تر باشد کارایی قطعه بیشتر و شاخص ایمنی قطعه تحت تأثیر کاربری‌ها بیشتر است. امتیاز کارایی طبق تکنیک تحلیل پوششی داده‌ها به صورت زیر تعریف می‌شود:

$$Efficiency = \frac{\text{Weighted sum of outputs}}{\text{Weighted sum of inputs}} \quad (9)$$

در این رابطه صورت کسر مقدار وزن دهی شده خروجی‌ها و مخرج مقدار وزن دهی شده ورودی‌ها هستند. لازم به ذکر است قطعاتی که تمامی کاربری‌های آن‌ها برابر صفر است یا به عبارتی کاربری و دسترسی در آن قطعه وجود ندارد، در تکنیک تحلیل پوششی داده‌ها کنار گذاشته شده‌اند. در این

برای معیارهای وضعیت کاربری را به دست آورد. این موارد در بخش نتایج ارائه شده است.

۴. نتایج تحقیق

معیارهای وضعیت کاربریها در ۳ بخش چگالی کاربریها، چگالی دسترسیها و وضعیت خطرات ناشی از کاربریها و فراوانی تصادفات مورد انتظار در ۷۴ قطعه به دست آمده است. این نتایج قبل از آنکه نرمالایز شوند در جدول ۴ ارائه شده است.

همچنین با استفاده از تکنیک تحلیل پوششی دادهها کارایی قطعات به دست آمده و در جدول ۴ ارائه شده است. قطعاتی که تمامی معیارهای وضعیت کاربری آنها برابر صفر است؛ به عبارتی بدون هیچ گونه کاربری، دسترسی فرعی و خطرات ناشی از کاربریها در طول خود هستند؛ در تکنیک تحلیل پوششی دادهها (به دلیل عدم وجود ورودی در تکنیک) کنار گذاشته شدهاند و به صورت هایلات شده در جدول ۴ مشخص شدهاند. همانطور که بیان شد در هر یک از قطعات، معادلات تکنیک تحلیل پوششی دادهها با توجه به ورودیها و خروجیهای آن قطعه نوشته شده و توسط افزونه solver در نرم افزار Microsoft Excel حل شده است. با توجه خروجیهای معادلات کارایی قطعات در شکل ۳ ارائه شده است. همانطور که از نتایج پیداست قطعات ۵۱، ۵۴ و ۷۰ دارای بیشترین کارایی (بیشترین شاخص ایمنی تحت تاثیر کاربریها) نسبت به قطعات دیگر هستند و میبایست به عنوان الگو برای هدف گذاری ایمنی سایر قطعات، مورد استفاده قرار گیرند. به عبارتی این قطعات تحت تاثیر کاربریها بهترین عملکرد را از نظر ایمنی داشتهاند و میبایست ورودیهای آنها را که وضعیت کاربریها هستند الگوی سایر قطعات قرار داد و برای رساندن وضعیت کاربریهای سایر قطعات به این الگوها هدف گذاری کرد. همچنین قطعات ۸، ۱۶، ۴۰ و ۴۱ دارای کمترین کارایی در بین قطعات دیگر هستند. این نتیجه نشان می دهد که وضعیت ایمنی تحت تاثیر کاربریها در این قطعات بحرانی بوده و باید برای اقدامات ایمنی در اولویت قرار گیرند.

$$MaxZ_j = \frac{\sum_{r=1}^s u_r y_{rj}}{\sum_{i=1}^m v_i x_{ij}} \quad (11)$$

Subject to:

$$\frac{\sum_{r=1}^s u_r y_{rj}}{\sum_{i=1}^m v_i x_{ij}} \leq 1 \quad ; (j = 0, 1, 2, \dots, n) \quad (12)$$

$$v_1, v_2, \dots, v_m \geq 0$$

$$u_1, u_2, \dots, u_s \geq 0$$

در این رابطه:

Z_j : تابع هدف واحد j ام

x_{ij} : میزان ورودی i ام برای واحد j ام ($i=1, 2, \dots, m$)

y_{rj} : میزان خروجی r ام برای واحد j ام ($r=1, 2, \dots, s$)

v_i : وزن داده شده به ورودی i ام برای واحد j ام

u_r : وزن داده شده به خروجی r ام برای واحد j ام

به منظور تبدیل مدل نسبت CCR به یک مدل برنامه ریزی خطی منجر کسر معادل یک قرار داده و صورت کسر ماکزیمم می شود. به این ترتیب، تابع هدف کسری مدل نسبت به یک تابع هدف خطی مطابق رابطه زیر تبدیل می شود. این مدل، مدل توسعه یافته تحلیل پوششی دادهها می باشد.

$$MaxZ_j = \sum_{r=1}^s u_r y_{rj} \quad (13)$$

Subject to:

$$\sum_{i=1}^m v_i x_{ij} = 1 \quad (14)$$

$$\sum_{r=1}^s u_r y_{rj} - \sum_{i=1}^m v_i x_{ij} \leq 0 \quad ; (j = 0, 1, 2, \dots, n) \quad (15)$$

$$v_1, v_2, \dots, v_m \geq 0$$

$$u_1, u_2, \dots, u_s \geq 0$$

با به کارگیری این رابطه در هر یک از قطعات و حل معادلات مربوطه می توان مقادیر شاخص ایمنی قطعات تحت تاثیر کاربریها، سهم تاثیر هر یک از معیارهای وضعیت کاربری در ایمنی قطعه و هدف گذاریهای ایمنی

جدول ۴. ورودی‌ها، خروجی و کارآیی قطعات محور مورد مطالعه

قطعه	چگالی کاربری	چگالی دسترسی	وضعیت خطرات ناشی از کاربری	فراوانی تصادفات مورد انتظار	کارآیی قطعه	قطعه	چگالی کاربری	چگالی دسترسی	وضعیت خطرات ناشی از کاربری	فراوانی تصادفات مورد انتظار	کارآیی قطعه
۱	۰	۰	۰	۰,۶۳	۳۸	۰,۲۴	۰	۰	۰	۰,۲۹	۱,۱۳
۲	۰,۲۴	۳	۰,۸۷۵	۲,۷۴	۳۹	۰,۳۸	۰	۰,۱۰	۲,۷۴	۰,۰۸	۲,۸۳
۳	۰,۳	۰	۳,۹۳۷۵	۲,۹۴	۴۰	۰,۶۳	۱	۰,۰۷	۲,۹۴	۰,۰۳	۴,۶۵
۴	۰,۴۴	۳	۳,۹۳۷۵	۲,۲۳	۴۱	۰,۹	۱	۰,۰۶	۲,۲۳	۰,۰۳	۵,۲۶
۵	۰,۳۲	۰	۳,۵	۳,۷۸	۴۲	۰,۲۷	۰	۰,۰۶	۳,۷۸	۰,۲۴	۱,۳۵
۶	۰,۲۴	۰	۳,۹۳۷۵	۰,۹۹	۴۳	۰,۲۲	۰	۰,۲۴	۰,۹۹	۰,۵۲	۰,۹۳
۷	۰,۳۴	۰	۳,۹۳۷۵	۳,۰۶	۴۴	۰,۲۶	۰	۰,۰۷	۳,۰۶	۰,۱۱	۱,۹۹
۸	۰,۵۱	۰	۵,۲۵	۵,۵۲	۴۵	۰,۳	۰	۰,۰۳	۵,۵۲	۰,۱۱	۳,۰۱
۹	۰,۶۶	۱	۳,۵	۲,۴۲	۴۶	۰,۵۲	۱	۰,۰۸	۲,۴۲	۰,۰۵	۳,۷۷
۱۰	۰,۴۸	۰	۳,۹۳۷۵	۱,۶۲	۴۷	۰,۴۵	۰	۰,۱۳	۱,۶۲	۰,۰۵	۳,۲۹
۱۱	۰,۴۱	۰	۲,۶۲۵	۲,۴۹	۴۸	۰,۵۴	۰	۰,۱۳	۲,۴۹	۰,۰۷	۲,۴۸
۱۲	۰,۴۹	۰	۲,۶۲۵	۲,۷۲	۴۹	۰,۴۵	۱	۰,۱۲	۲,۷۲	۰,۰۹	۱,۹۹
۱۳	۰,۰۸	۰	۳,۹۳۷۵	۰,۹۶	۵۰	۰,۲۲	۰	۰,۴۷	۰,۹۶	۰,۱۲	۲,۶۵
۱۴	۰,۱۹	۱	۱,۷۵	۱,۱۲	۵۱	۰,۲	۰	۰,۳۱	۱,۱۲	۱,۰۰	۱,۵۳
۱۵	۰,۱۱	۰	۲,۶۲۵	۱,۷۸	۵۲	۰	۰	۰,۲۶	۱,۷۸	۰,۵۳	۲,۲۱
۱۶	۰,۳۳	۱	۵,۲۵	۷,۶۳	۵۳	۰,۳۸	۱	۰,۰۲	۷,۶۳	۰,۱۲	۲,۰۸
۱۷	۰,۲۷	۱	۲,۶۲۵	۳,۲۰	۵۴	۰	۰	۰,۰۸	۳,۲۰	۱,۰۰	۱,۱۸
۱۸	۰,۳۵	۰	۲,۶۲۵	۵,۰۴	۵۵	۰,۴۱	۰	۰,۰۶	۵,۰۴	۰,۱۳	۱,۶۹
۱۹	۰,۰۵	۱	۰,۸۷۵	۳,۰۲	۵۶	۰,۵	۰	۰,۱۹	۳,۰۲	۰,۱۳	۱,۶۹
۲۰	۰,۱۵	۰	۱,۷۵	۱,۹۰	۵۷	۰,۲۷	۰	۰,۲۶	۱,۹۰	۰,۱۲	۱,۷۵
۲۱	۰,۰۷	۱	۰,۸۷۵	۱,۸۲	۵۸	۰,۵۴	۱	۰,۲۹	۱,۸۲	۰,۰۷	۲,۰۲
۲۲	۰,۰۴	۰	۱,۷۵	۱,۹۴	۵۹	۰,۴	۰	۰,۴۹	۱,۹۴	۰,۱۱	۱,۹۰
۲۳	۰	۰	۰	۳,۰۱	۶۰	۰,۱	۱	۰	۳,۰۱	۰,۳۱	۱,۱۲
۲۴	۰	۰	۰	۱,۸۶	۶۱	۰,۱۱	۱	۰	۱,۸۶	۰,۲۳	۱,۵۵
۲۵	۰,۰۵	۱	۲,۶۲۵	۳,۵۶	۶۲	۰,۶۴	۰	۰,۱۲	۳,۵۶	۰,۰۵	۳,۳۱
۲۶	۰	۰	۰	۲,۴۷	۶۳	۰,۱۸	۰	۰	۲,۴۷	۰,۳۲	۱,۰۰
۲۷	۰,۲۳	۰	۲,۶۲۵	۲,۹۸	۶۴	۰,۱۲	۱	۰,۱۱	۲,۹۸	۰,۲۰	۱,۷۷
۲۸	۰	۰	۰	۲,۷۱	۶۵	۰,۳۱	۱	۰	۲,۷۱	۰,۱۱	۱,۶۸
۲۹	۰,۰۸	۰	۰,۸۷۵	۱,۵۱	۶۶	۰,۳۱	۱	۰,۳۱	۱,۵۱	۰,۰۷	۲,۷۹
۳۰	۰,۰۵	۰	۱,۷۵	۱,۱۷	۶۷	۰,۱۵	۱	۰,۷۳	۱,۱۷	۰,۲۳	۲,۲۸
۳۱	۰,۰۵	۰	۱,۷۵	۱,۶۹	۶۸	۰	۰	۰,۵۱	۱,۶۹	۱,۶۳	۰
۳۲	۰	۰	۰	۲,۶۴	۶۹	۰	۰	۰	۲,۶۴	۱,۴۷	۰
۳۳	۰	۰	۰	۰,۸۰	۷۰	۰,۰۳	۰	۰	۰,۸۰	۱,۰۰	۱,۹۴
۳۴	۰	۰	۰	۱,۳۰	۷۱	۰	۰	۰	۱,۳۰	۰,۷۴	۱,۵۹
۳۵	۰,۴۷	۱	۵,۲۵	۳,۷۳	۷۲	۰	۰	۰,۰۴	۳,۷۳	۱,۴۴	۰
۳۶	۰,۵۶	۱	۵,۲۵	۳,۳۸	۷۳	۰	۰	۰,۰۴	۳,۳۸	۱,۵۹	۰
۳۷	۰,۲۴	۰	۲,۶۲۵	۱,۸۲	۷۴	۰,۲	۰,۸۳	۰,۱۸	۱,۸۲	۰,۲۲	۱,۶۷

توجه به اولویت آن‌ها نیازمند اقدامات اصلاحی ایمنی هستند. در این مطالعه در تکنیک تحلیل پوششی داده‌ها می‌بایست ورودی‌های قطعات که همان معیارهای وضعیت کاربری هستند، در هر قطعه طوری تغییر کنند که قطعه در بالاترین سطح شاخص ایمنی قرار گیرد بدین ترتیب برای معیارهای وضعیت کاربری هر یک از قطعات باید هدف تعریف شود. این اهداف با استفاده از واحد مجازی به دست می‌آیند. واحد مجازی ورودی‌ها ماتریسی از ورودی‌ها است که از حاصل ضرب قیمت‌های سایه قطعات (قیمت‌های سایه واحدهای کارا فقط غیر صفر هستند) در ورودی‌های آن واحدها به دست می‌آید. قیمت‌های سایه جزئی از خروجی‌های نرم‌افزار هستند. مقدار هدف برای یک واحد مورد نظر را می‌توان از رابطه زیر به دست آورد که در این رابطه λ مقدار قیمت سایه برای واحد الگو است [Mehregan, 2006; and Hermans et al. 2009]:

$$TARGET_A = \sum_{j=1}^{62} \lambda_j \begin{bmatrix} x_{1j} \\ x_{2j} \\ x_{3j} \end{bmatrix}$$

(۱۶)

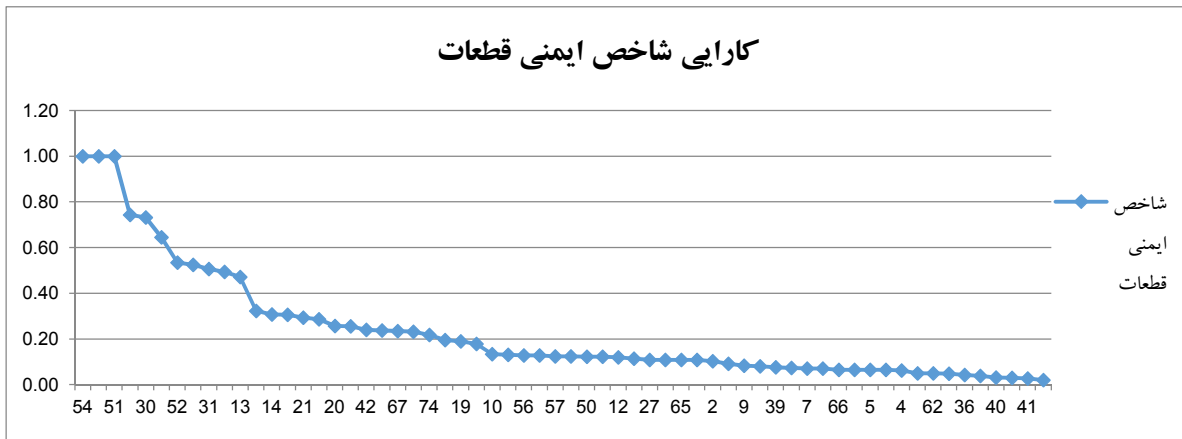
در نهایت برای هر یک از معیارهای وضعیت کاربری اهدافی برای تغییر تعیین شده‌اند. شکل ۳ مقایسه بین مقدار واقعی و اهداف تعیین شده برای هر یک از معیارها را نشان می‌دهد. مقادیر واقعی نشان دهنده وضع موجود وضعیت کاربری‌های قطعه و مقادیر هدف نشان دهنده الگوی اقدامات ایمنی برای رسیدن به آن مقادیر است.

همان‌طور که شرح داده شد قطعاتی که دارای کمترین سطح شاخص ایمنی تحت تأثیر کاربری‌ها هستند به منظور اصلاح معیارهای وضعیت کاربری‌های کناره راه در اولویت قرار می‌گیرند. در اینجا موضوع مهم دیگر اولویت‌بندی هر معیار در اصلاح است. در این مطالعه سه معیار چگالی کاربری‌ها، چگالی دسترسی‌ها و خطرات کناره ناشی از کاربری راه به عنوان ورودی‌های تکنیک تحلیل پوششی داده‌ها تعیین شده است.

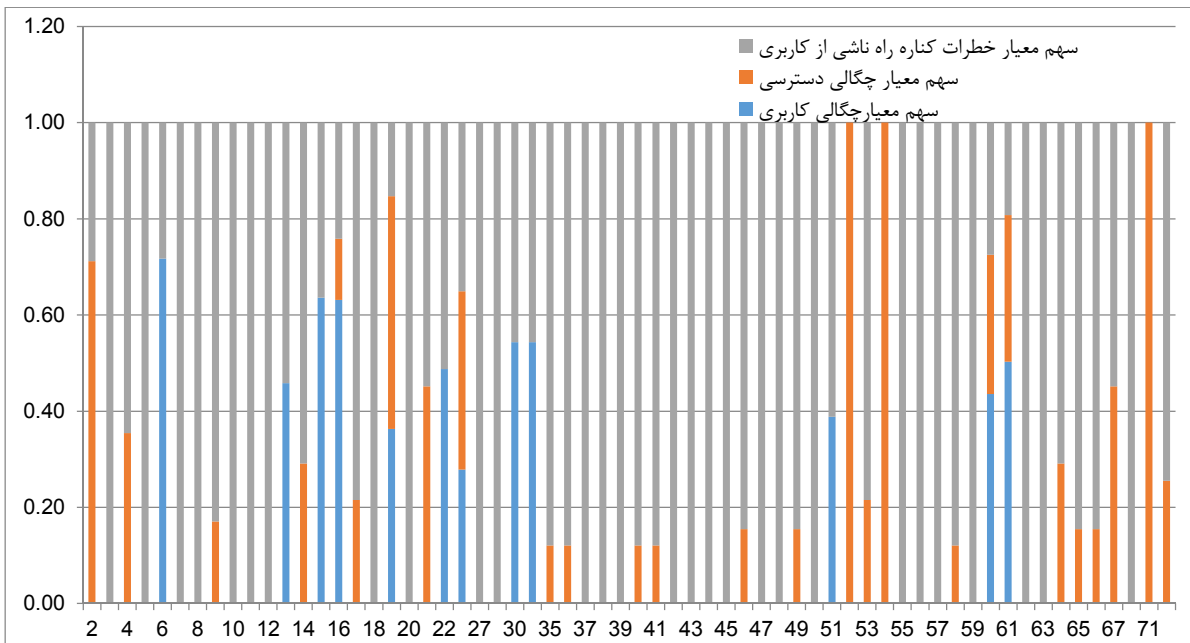
با استفاده از این تکنیک می‌توان میزان اثرگذاری هر یک از این معیارها را در تمامی قطعات تخمین زد. با توجه به تکنیک تحلیل پوششی داده‌ها هر چه قدر مقدار حاصل ضرب وزن داده‌شده به ورودی در مقدار ورودی برای هر یک از معیارها بیشتر باشد، باعث کمتر شدن شاخص ایمنی با شدت بیشتری تحت تأثیر آن معیار می‌شود و می‌توان گفت آن معیار در آن قطعه تأثیرگذارتر است. وزن‌های مذکور با استفاده از حل معادلات با توجه به رابطه ۱۱ از خروجی‌های نرم‌افزار استخراج شده است. سهم تأثیرگذاری هر یک از معیارهای وضعیت کاربری بر روی شاخص ایمنی در شکل ۲ ارائه شده است. همچنین این مقدار حاصل ضرب در تمامی قطعات، میانگین گرفته شده که تأثیرگذاری هر یک از معیارها را در شاخص ایمنی راه‌های دوخطه برون‌شهری تخمین می‌زند. این مقدار برای معیار خطرات کناره ناشی از کاربری برابر ۰,۷۵، معیار چگالی دسترسی برابر ۰,۱۵ و برای معیار چگالی کاربری برابر ۰,۱ است.

پس از آنکه شاخص ایمنی قطعات تعیین شد، به منظور ارتقای ایمنی تحت تأثیر وضعیت کاربری‌های کناره راه، نوبت به هدف‌گذاری برای ۳ معیار وضعیت کاربری‌ها در هر قطعه می‌رسد. به عبارتی پس از آنکه قطعات اولویت‌بندی شدند، با

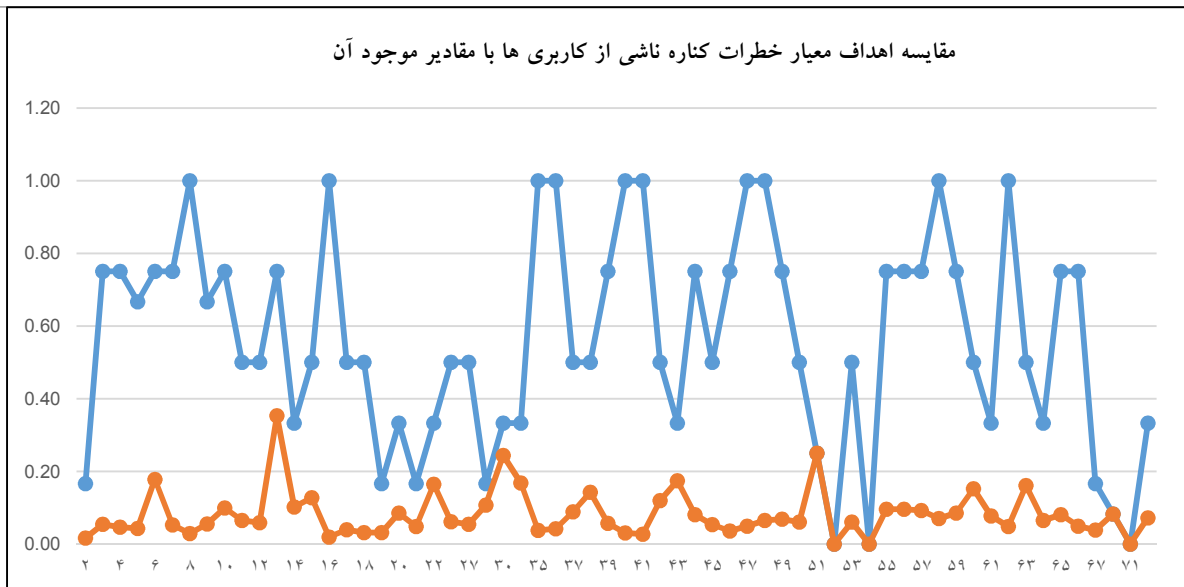
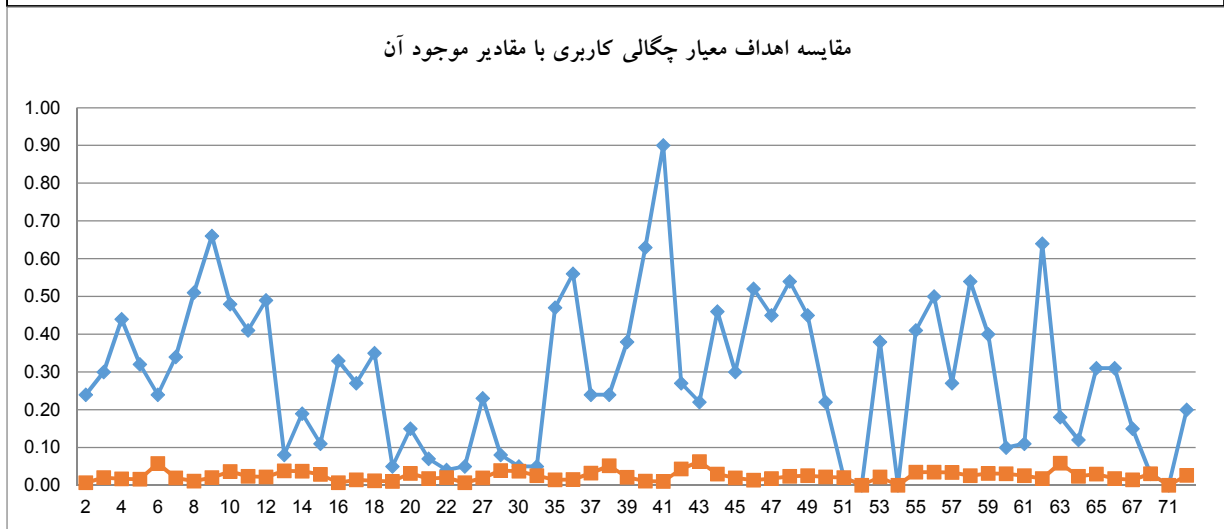
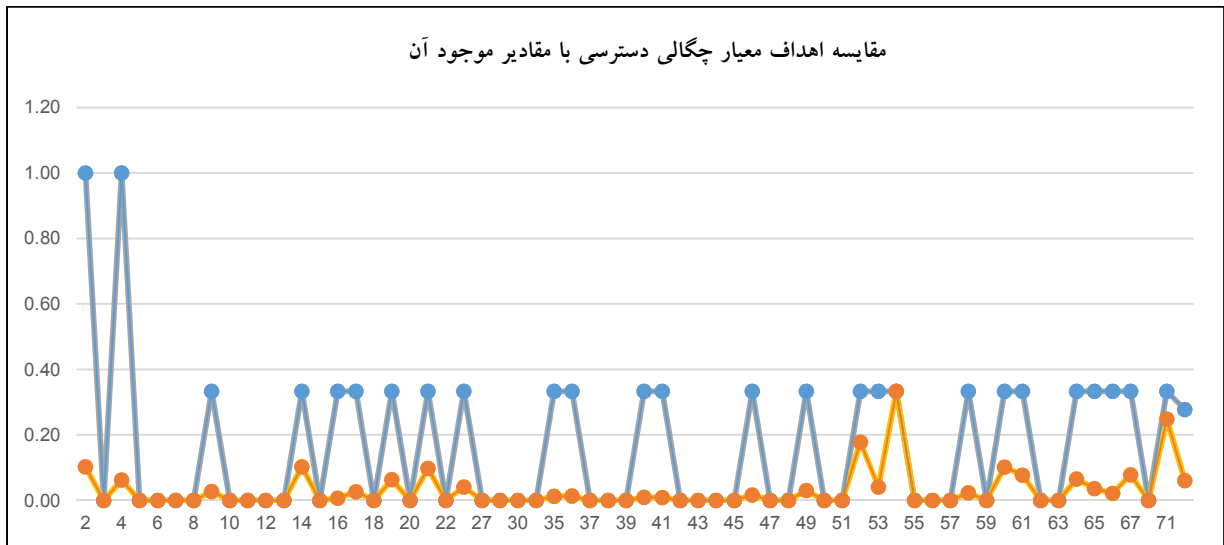
مدل شاخص ترکیبی ایمنی راه‌های دوخطه برون‌شهری تحت تأثیر وضعیت کاربری‌های اطراف راه

شکل ۱. کارایی شاخص ایمنی قطعات تحت تأثیر وضعیت کاربری‌ها

شکل ۲. سهم تأثیرگذاری هر یک از معیارهای وضعیت کاربری بر روی شاخص ایمنی

شکل ۳. مقایسه اهداف معیارهای وضعیت کاربری ها با مقادیر موجود آن‌ها

۵. نتیجه‌گیری و پیشنهادها

تأثیر وضعیت کاربری‌های کناره در راه‌های دوخطه برون‌شهری از اهداف اصلی این مطالعه بوده که به جستجوی این تأثیر پرداخته شده است. بر اساس تحلیل‌های این مطالعات مشخص شد که تأثیرگذاری هر یک از معیارهای وضعیت کاربری بر ایمنی در کنار منفی بودن متفاوت است. بر اساس نتایج به دست آمده، معیار خطرات کناره ناشی از کاربری به ترتیب از معیارهای چگالی دسترسی و چگالی کاربری بر ایمنی راه‌های دوخطه برون‌شهری تأثیر گذارتر است. از طرفی دیگر کاهش چگالی کاربری و دسترسی اقدامی دشوار و گاهی اوقات ناممکن است، بنابراین پیشنهاد اصلی در اصلاح کاربری‌های کناره راه جایگزینی کاربری با ویژگی‌ها و مشخصات مطلوب‌تر و یا اصلاح مشخصات و ویژگی‌های کاربری‌های موجود می‌باشد. از جمله این اقدامات عبارت‌اند از:

۱. ایجاد فاصله مجاز و مناسب بین سواره‌رو و کاربری‌ها و متعلقات آن‌ها شامل ساختمان، دسترسی‌ها، تابلوهای تبلیغاتی، وسایل و تجهیزات، تأسیسات و سایر متعلقات مربوط به کاربری؛
۲. عدم جانمایی کاربری در نقاط نامناسب و حادثه‌خیز راه مانند قوس‌های افقی، قوس‌های قائم، نزدیکی تونل‌ها و پل‌ها، سراسی‌های راه و...؛

۳. ایجاد دسترسی مناسب کاربری دارای فضای مناسب برای کاهش و افزایش سرعت و سیله‌نقلیه، دید کافی در دسترسی به کاربری، هدایت مناسب و وسایل نقلیه برای دسترسی به کاربری و...؛

۴. وجود پارکینگ متناسب با عملکرد کاربری و تقاضای پارکینگ آن؛

۵. عملکرد متناسب کاربری مانند عدم تابش نور شدید از کاربری، عدم جلب توجه بیش از حد تابلوهای تبلیغاتی در کاربری‌های تجاری و

در این مطالعه برای معیارهای وضعیت کاربری هر یک از قطعات اهداف ایمنی تعیین شده است. این عمل با استفاده از تکنیک تحلیل پوششی داده‌ها صورت گرفته است. نتایج نشان می‌دهد کلیه مقادیر هدف در معیارهای وضعیت کاربری هر یک از قطعات برای رسیدن به بیشترین سطح شاخص ایمنی باید به مقدار زیادی بهبود یابند. نتایج تکنیک تحلیل پوششی داده‌ها نشان داد که با استفاده از این تکنیک به خوبی می‌توان برای اقدامات ایمنی، قطعات یک محور را اولویت‌بندی کرده و برای هر یک از معیارهای وضعیت کاربری هر قطعه مقدار هدفی برای نیل به بالاترین سطح ایمنی تحت تأثیر کاربری‌ها تعیین کرد. همچنین با استفاده از این تکنیک می‌توان یافت کدام معیار وضعیت کاربری‌ها در قطعات در اولویت ایمنی قرار دارد. به کارگیری ترکیب فراوانی تصادفات پیش‌بینی شده با فراوانی تصادفات مشاهده شده، باعث می‌شود به خوبی مشخصات و ویژگی‌های ترافیکی و فیزیکی قطعات راه در قالب ضرایب اصلاحی تصادفات نمود پیدا کند و نتایج قابل اطمینان‌تر شوند.

در مطالعات پیشین کاربری‌های کناره راه به عنوان معیاری تأثیرگذار در ایمنی راه‌های دوخطه برون‌شهری نتیجه شده بود اما میزان تأثیر پارامترهای مختلف این معیار بررسی نشده بود که در این مطالعه بررسی شده و نتایج آن در مطلب فوق بیان گردید.

در پایان به عنوان پیشنهاد در مطالعات بعدی می‌توان تأثیرگذاری انواع کاربری‌ها اعم از مسکونی، تجاری، خدماتی و ... بر روی سطح ایمنی راه را به‌طور مجزا بررسی کرد. با توجه به نتایج به دست آمده پیشنهاد می‌شود که استاندارد سازی مشخصات،

ویژگی‌ها و عملکرد کاربری‌ها نسبت به حذف آن‌ها در اولویت قرار گیرند..

به دست آمده نتایج این مدل مورد تایید است. به دلیل حجیم شدن مقاله از ارائه مقادیر خروجی این نرم افزار پرهیز شده است. مهم ترین نوآوری این تحقیق، کلیت موضوع آن است. جایگاه این مطالعه در راستای پر کردن بخشی از خلأ موجود در حوزه مطالعات ایمنی ترافیک است. لذا در بیان نوآوری‌های این پایان نامه می توان چنین اظهار داشت که؛ اگرچه تاکنون مطالعات زیادی با ایمنی در راه‌های دوخطه برون شهری انجام شده است، اما وضعیت کاربری‌های کناره راه که یکی از عوامل تأثیرگذار در ایمنی راه‌های دوخطه برون شهری است، در آن مطالعات لحاظ نشده است. از طرفی دیگر در این مطالعه شاخص ترکیبی متشکل از فراوانی تصادفات و وضعیت کاربری‌های کناره راه ارائه شده است که به عنوان یک نوآوری می توان از آن نام برد. همچنین در این پایان نامه، ورودی‌های مدل ایمنی که تعداد تصادفات هستند، به صورت تصادفات مورد انتظار لحاظ شده اند که از ترکیب

همچنین برای اعتبارسنجی مدل پیشنهادی به محاسبه ضریب همبستگی بین مدل ارائه شده و مدل‌های پیشین با استفاده از نرم افزار SPSS پرداخته شده است. با توجه به ضرایب همبستگی تصادفات پیش بینی شده و تصادفات مشاهده شده با استفاده از روش بیزین تجربی طبق کتاب HSM به دست آمده اند.

به غیر از کلیت موضوع و نوآوری‌های فوق، سایر نوآوری‌های این رساله به اختصار عبارت اند از؛

- در ساخت مدل ایمنی تحت تأثیر وضعیت کاربری‌ها ورودی‌ها و خروجی‌ها به صورت نرمالایز شده وارد شده اند که موجب قابل اعتمادتر شدن مدل می شود.
- به کارگیری تحلیل پوششی داده‌ها، موجب مقایسه بهتر قطعات راه و پارامترهای وضعیت کاربری‌های دوخطه برون شهری، شده است.
- تأثیر مشخصات فیزیکی و ترافیکی قطعات به صورت فاکتورهای اصلاحیه تصادفات در محاسبه تعداد تصادفات پیش بینی شده لحاظ شده اند که این موضوع قابلیت اطمینان نتایج مدل را افزایش می دهد.

۶. مراجع

- promoting road safety”, in tac 2016: efficient transportation-managing the demand” -2016 Conference and Exhibition of the Transportation Association of Canada.
- Cafiso, S., La Cava, G. and Montella, A. (2007) “Safety evaluation process for two-lane rural highways”, Transportation Research Record, Vol. 2019, pp. 136-145.
 - Charnes, A., Cooper, W.W. and Rhodes, E. (1979) “Measuring the efficiency of decision-making units”, European Journal of Operational Research, Vol. 3, No. 4, pp. 339-338.
 - Hermans, E., Van den Bossche, F. and Wets, G. (2008) “Combining road safety information in a performance index”, Accident Analysis & Prevention, Vol. 40, No. 4, pp. 1337-1344.
 - Hermans, E., Brijs, T., Wets, G. and Vanhoof, K. (2009) “Benchmarking road safety: lessons Likelihood Functions, pp.1-15.
 - Mehregan, M. (2006) “Quantitative Models in organizational performance evaluation (data envelopment analysis)”, Second Edition ed. University of Tehran: Faculty of Management Publications.
 - National Research Council (US) (2010) . “Transportation Research Board. Task Force on Development of the Highway Safety Manual and Transportation Officials. Joint Task Force on the Highway Safety Manual, (2010) “Highway Safety Manual” (Vol. 1). AASHTO.
 - Shen, Y., Hermans, E., Brijs, T., Wets, G. and Vanhoof, K. (2012) “Road safety risk evaluation and target setting using data
 - AASHTO (2002) ”Roadside Design Guide”.Washington: American Association of State Highway and Transportation Officials.
 - Ackaah, W. and Salifu, M. (2011) “Crash prediction model for two-lane rural highways in the Ashanti region of Ghana”, IATSS research, Vol. 35, No.1, pp.34-40.
 - Behnood, H. R., Ayati, E., Hermans, E. and Neghab, M. P. (2014) “Road safety performance evaluation and policy making by data envelopment analysis: A case study of provincial data in Iran”, Scientia Iranica. Transaction A, Civil Engineering, Vol. 21, No. 5, pp.1515-1528.
 - Brthod, C. (2016) “Land use planning measures – to learn from a data envelopment analysis”, Accident Analysis & Prevention, Vol. 41, No. 1, pp. 174-182.
 - Ismail, N. and Zamani, H. (2013) “Estimation of claim count data using negative binomial, generalized Poisson, zero-inflated negative binomial and zero-inflated generalized Poisson regression models”, In Casualty Actuarial Society E-Forum, Vol. 41, No. 20, pp. 1-28.
 - Legal Medicine Organization (2010) “Statistical Yearbook”, S.I.
 - Lord, D., Park, B. J. and Model, P. G. (2012) “Negative binomial regression models and estimation methods”, Probability Density and

risk analysis based on road and land use factors using GLMs and zero-inflated models”, In Proceedings of 14th International Conference on Computers in Urban Planning and Urban Management (CUPUM 2015), pp. 7-10.

envelopment analysis and its extensions”, Accident Analysis & Prevention, Vol. 48, pp. 430-441.

- Songpatanasilp, P., Yamada, H., Horanont, T. and Shibasaki, R. (2015) “Traffic accidents
- Vogt, A. and Bared, J. (1998) “Accident models for two-lane rural segments and intersections”, Transportation Research Record: Journal of the Transportation Research Board, (1635), pp.18-29.
- World Health Organization (2015) “Global status report on road safety 2015”, World Health Organization.

مدل شاخص ترکیبی ایمنی راه‌های دوخطه برون‌شهری تحت تأثیر وضعیت کاربری‌های اطراف راه

محمدرضا بختیاری، درجه کارشناسی در رشته عمران را در سال ۱۳۹۴ از دانشگاه صنعتی قم و درجه کارشناسی ارشد در رشته مهندسی عمران - راه و ترابری را در سال ۱۳۹۶ از دانشگاه بین‌المللی امام خمینی (ره) اخذ نمود. زمینه‌های پژوهشی مورد علاقه ایشان ایمنی راه و کاهش تصادفات جاده‌ای و خطوط ریلی، شبیه‌سازی در مهندسی ترافیک، عارضه‌سنجی ترافیکی، برنامه‌ریزی و طراحی سامانه اتوبوس تندرو است.

حمیدرضا بهنود، درجه کارشناسی ارشد در رشته راه و ترابری در سال ۱۳۸۵ را از دانشگاه فردوسی مشهد اخذ نمود. در سال ۱۳۹۲ موفق به کسب درجه دکتری در رشته راه و ترابری از دانشگاه فردوسی مشهد گردید. زمینه‌های پژوهشی مورد علاقه ایشان مطالعات برنامه‌ریزی ایمنی راه بوده و در حال حاضر عضو هیات علمی با مرتبه استادیار در دانشگاه بین‌المللی امام خمینی (ره) است.

بابک میربهاء درجه کارشناسی ارشد در رشته مهندسی عمران - راه و ترابری را در سال ۱۳۸۴ و درجه دکتری خود در همین رشته را در سال ۱۳۹۲ از دانشگاه تربیت مدرس اخذ نمود. ایشان از سال ۱۳۹۲ به عنوان دانشیار و عضو هیئت علمی دانشگاه بین‌المللی امام خمینی (ره) مشغول به فعالیت بوده است. زمینه‌های پژوهشی مورد علاقه وی، مطالعات ترافیک، مدل‌سازی ناهمفزون، ایمنی و سیستم‌های حمل و نقل هوشمند است.

